

פרוטוקול מס' 189
מישיבת ועדת הכלכלה
יום ה', י"ג באייר תשל"ו - 13.5.1976 שעה 10.30.

מכתב:

חברי הוועדה:
י. מודעי - היו"ר
מ. דרזובלס
י. יודין
נ. קצב

מוזמנים:
נ. לירם - משרד מסחר ותעשייה
ד"ר י. יפה - " " "
ת. פורסוביץ - משרד המשפטים.

מזכיר הוועדה: י. פלקסר

היועץ הכלכלי
של הוועדה: ד. לב

רשמה: ש. ז"ק

סדר-היום: חוק הליכות מסחר, תשל"ב-1972 (סעיפים 16, 17, 18, 19).

1608

(נתקבל ביום 23.5.76)

היו"ר - י. מודעי:

פנתה את הישיבה.

מ. דרובלם:

יש לי שאלה לסדרג. כבר לפני מספר חודשים
הרהרתי בקול אם נדאי לנו להמשיך לעבוד
על החוק הזה שהוא ארוך מאד ולא נשאר לנו הרבה זמן לעבוד עליו, גם
אם אני יוצא מתוך הנחה שהבחירות יתקיימו במועדן. אזי, לו יכולנו
להגיש חלקים מהחוק - זהו ענין אחר. אבל אם הממשלה חושבת שצריך
להגיש את החוק בשלמותו - יש לעשות הערכה מחודשת של המצב, כי
בחוק זה לא היה כבר רציפות כיון שהוא הועבר פעמיים מכנסת אחת לשניה -
עלינו לחשב את דרכנו ולראות אם יש להמשיך לעבוד על החוק.

היו"ר - י. מודעי:

אם נצטרך להחליט, בוודאי לא נעשה זאת
בוועדת הכלכלה אלא בפורום יותר רחב. אני
רק יכול להגיד שהמשרד מאד מעוניין בחוק ואז יש בפנינו כמה אפשרויות:
(1) לזה הזמנים העומד לרשותנו; (2) מכיון שאי-אפשר לסיים את החוק -
יש להפסיק לדון בו עכשיו; (3) לבטל את החוק עד הפגרה ולקיים ישיבה
ארוכה יותר של 4-5 שעות כל פעם. לי נראית ההצעה האחרונה ואז נראה
עד לאיזה נקודה נגיע בסוף המושב הזה, ואז נצטרך להביא את ההצעה גם
ליושב-ראש הוועדה.

נ. קצב:

מאחר ואין לנו זיכרון שהחוק הוא חשוב, אני
מציע שכבר משבוע הבא נחיל להקדים את
הישיבות על-אמת שנוכל לשבת יותר ונעשה מאמץ לסיים את החוק, נראה שנוכל
לגמור אותו עד סוף הקדנציה.

היו"ר - י. מודעי:

החוק הזה צריך הרבה שיפורי בית.
אנחנו גמרנו את סעיף 14 עם הסתייגות
סעיף זה יצורף לסעיף 15 פלוס איזה שהוא תיקון טכני.
עכשיו אנחנו עוברים לסעיף 16. אולם
קבענו לעצמנו שלאחד פרק ב', או לפני פרק ד' נבקש שיביאו לנו את
הניסוח הסופי של הסעיפים וזו גם תהיה האפשרות האחרונה לדון בסעיפים
אלה, כי זהו תהיה בערך מחצית הדרך מהישיבה הבעיות, כי אחד-כך ישנן
ועדות עוד ודברים טכניים.

נ. לירם:

בעוד שסעיף 14 הוא לגבי תיקון יזום
לסימן מסחרי, הרי סעיף 16 ש"השתמש"
בסימן מסחרי שלו ומישאו אחר, ולא הוא, תיקון אותו. כלומר, עצם
המסחר בסימן מסחרי שלא כדיון גם הוא פגיעה; וכל הסעיפים האחרים
מתבטלים.

היו"ר - י. מודעי:

(1) זה לגבי יצרן; (2) לגבי משווק;
(3) בעל סוכנות פרסום והמדובר הוא כאשר
מישהו מטעה באחד מ-3 אלה שהוא סימן המסחר.

אולם, לא ברור לי מהניסוח אם השתמש
למסחר או לשירות, או האם הוא המכוון לעשות בזה עסק. (נ. לירם:
ברוב המשפטים כתוב "או השתמש לפרסום. . ."), כלומר אנחנו יכולים

היו"ר - י. מודעי: "יש להעביר למשרד שאם הכוונה
לאשר "שיהדרר שעסקה ב. ב. .", פשוט לשנות את הניסוח.

אנשי רצינות להעביר למשרד שאם הכוונה
לרמות - יש כאן קושי עצום בהוכחה. אבל אם אתם לוקחים עליכם את ההוכחה -
ונדמה לי שזו הייתה דעת הראשונה שאדם הסתובב באחד הטעמים בחוק הזה לפחות
לגמרי ולתכנים את כלוא הכוונה, כי פה עצמכם להוכיח הכל. (ת. פנחסוביץ:
את המל הוא צריך להעביר עליו שהוא לא התכוון לרמות). אבל לא להעביר את
בטל ההוכחה לנמע. הם הלכו מתוך כוונה זו לעשות ניסוח כזה שנטל ההוכחה
הוא פחות נכבד. אבל עדיין צריך להוכיח שהוא עשה זאת ובלא תוס לב. . .
(ת. פנחסוביץ: כאן זה "מלישנס" ולא "ולדג").

ה. דיונים:

אשר לסעיף (3) - אם מוצרים שונים
מחולקים באותו סימן מסחרי, לזול: דמות
אזנה לברזים והודו אחת המכשיר עם היא באזנה למוצר אחר, בה הדין

ה. פנחסוביץ:

למשל: אם יש חברת ביטוח "אדיה" וביה-
הודו לברזים בשם "אדיה" - אין לזה
כל קשר.

ה. לוי:

בין ד"ר פנימה בסוד מסחרי. התצעה שלזו
כאן מבוססת על פסיקה זוהלים בארצות
אחרות היא בולטת מכלל המצב לוקני במשלה. לומר עובד כמעט ואין קשר עם
המכשיר. יש כאן קושי עדין של מושג פירוש - אבל זה איננו סוד מסחרי; או
מיומנות של עובד, כלומר, אם האיש עובד שום אז לא - אין זה סוד מסחרי.
אני חושב שמסעיף הזה הוא שום שום ללויים המשתר וההגינות בהליכי
היצירה.

ה. דיונים:

אני מבין לשאול לזכרי המיפא של סעיף 17:
למה נגזר של העסק צריך להיות סוד
מסחרי. לזול: אם אני מכר המכשיר הזה במינים למוצרי צריך לקבל את
ההגנה הכללית. אם אני יכול לומר ללקוח אחרים המינים, אז שהעסק עובד במצב
כזה או אחר.

היו"ר - י. מודעי:

הענין הזה אומר שעסקים שונים
ישנם סודות, כלומר, הדברים האלה שהוא
מפרט מוגדרים בסוד מסחרי, הן זהו המינים המוגדרים: (1) אם הסוד כבר
פורט אפילו אם זה מאת היה סוד; אבל זה כבר פורט. (2) מה מצבו של
העסק - זה מותר לפרט למסוד או הקדמיים של מצעל זהו אז אתם שונים או
לא; או מיומנות של עובד זאת הוא איש הנון - זה מותר.

אולם, לדעתי, התצעה הזו אינה טובה,
כי היא הגיונית אינה טובה במינות אלו: (1) היא מתחילה בפריטים משונים;
(2) המילה המצוטטת היא פוזיטיבית מאד-כך נטיבית. אבל אם אתה אומר "למעט",
אז לא צריך להבין גם מה סעיף (3) אז אתה מניח דוגמאות - לפני אתה משתמש במצד
מבין של העסק, כי דני זה הוא כללי, מאד-כך אתה מדבר על קשרי העסקיים -
ודברים אחרים של העסק מותר.

מ. דרובלס:

מה זה "שלא כדין"?

ג. לירט:

אם פיתחה עובד תכונה שונה.

הנ"ר - ג. מודעי:

אם נשלה אליך מכתב עם הסכמה, או שהשגת שלא בהסכמה.

ג. קצב:

אשר לדבריו של חבר-הכנסת דרובלס - לי נראה שאנחנו מחזקים את הדבר כאשר אנחנו אומרים שלא כדין, שהשיגו בדרך לא כשרה, ואם זה לא כך - אולי תבהירו.

ה. פנהסוביץ:

"שלא כדין" - הכוונה בדרך לא חוקית. כלומר, אם יש חוק המחייב לגלות את הדברים, או אם ישנם הסכמים בעלפיהם או בכתב - הרע הוא מציב את הדברים כדין. "שלא כדין" - יש בזה אלמנט של מרמה. אנחנו רוצים לסווג את זה לשיטות יצור ולשיטות שיווק, או ידע מקצועי וניהולי של עסק; ואם יש איזה שהוא "מבינג קלאוד" - זה לא מחייב, ואנחנו באים לסגור דברים.

ג. קצב:

עוד שאלה לייבנה - מהן ההשלכות לא בין בנק לבנק אלא בין בנק לבנק? ללקוח ובדיקה מצבה המסויימת של חברה מסויימת.

ה. פנהסוביץ:

ישנה פקודה המנקאת ושמ יש איסור למסור לאדם פרטי פרטים מסויימים.

הנ"ר - ג. מודעי:

דבר אחד המצוי זה לנפוי "כושר הפרעון".

ג. קצב:

אם רוצים להקים שותפות מסויימת והשיתף רוצה לבדוק את מהימנות העסק - מה הדין?

הנ"ר - ג. מודעי:

אם ישנה הסכמה - אין קושי, אבל ברור שמי שמסרב לתת אינפורמציה הוא פסול - דבר זה יוביל לכך שיוצאו מכללי האשף את כל החברות הקיימות.

מה קורה אם אני הסבתי את השיחה הלקוחות ואינני חושב להשתמש במשימה הזו, ואינני רוצה לתת לאדם הקלינטים, מי אם אדם אחר "מממש" - אני מבין. אבל אם אני הסבתי ואינני משתמש - האם אין פניק אחר שיבצע אותי לדין?

ג. לירט:

ההנחה היא שמי שמרע להשיג שלא כדין הוא לא עשה את זה לשם שינוי.

הינו"ר - י. מודעי:
 אם למזל באת דעת המלכדת ושאלה שאלות מקיף בכיר
 בפועל על דיוק שלך, הרי כל עוד אין שימוש בזה,
 אין בכך כל נזק. לכן, ראוי ולא התחבטו את סעיף 17 ולאחד שנקבל מהו
 הניסוח של "סוד מסודר" וכולו לעמוד גם על כך, אם כי אנו מניחים שאנו
 יודעים מהו "סוד מסודר" ולכן עלינו לדבר על סעיף 18. כאן יש לזכור שאם
 אנו נאסר על הבנקים למסור אינפורמציה - אנו חונק את יכולת הפעולה.

ת. פנהסוויץ:
 ישנם עוד חוקים שיש מרובר על "משיג" כמו חוק בטחון
 המדינה ו"המשיג" שיש בו אינדיקציה כל-כך המורה
 שזהו כבר עבירה. אבל אני מוכנה לברוק בעוד אילו חוקים נאמר הדבר.

י. מודעי:
 אני חונק בהסתייגותי של חבר-הכנסת דרובלס לגבי
 חשבת המידע בישראל ואני שומע שהיועצים המשפטיים
 רוצים לברוק את העניין.

אולם, אני רוצה לשאול מהייתה אם מודעים עם
 הכוונה של סעיף 18; ואז אם הכוונה שלא יעצא בידי אדם סוד מסודר שלא כדין -
 יכול להיות שלאנשים מסוימים יש להעביר מידע ואינני מתנגד שזה יגיע
 לידיהם. אבל כאן הכוונה שלא תהיה אפשרות להפצלתם, והבר-הכנסת מודעי
 מסתייג כיוון שיכול להיות שהאיש לא העביר פשוט המסודר. לדעתי, ברגע שיש
 בידי מישהו סוד שלי מודעים שלי - אני כבר בידי המלכדת והוא יעשה הכל
 כדי שלא ייחשבו בעצרתם, ואם עושים כבר את הדבר, המודעת להעביר מסודר.
 לכן אני רוצה לשאול את אנשי המשרד אם אפשר להכניס בשם המודעת שיהיה
 ניתן היה להעביר, או שהסוד המוגבל לידי שלא כדין, כי אני בכל זאת
 חושב שיש מקום לסעיף הזה.

הינו"ר - י. מודעי:
 אני חונק ליועץ המודעי "המשיג בישראל".
 בהכונה להעביר מידע, וכאן אני חונק להפציל גם את המשיג.
 אבל אני יודע שפניה הוא לא אדם רק המשיג שלך זה ברור שבגדים נוסף והוא
 סבור כמובן, המשרד לשכנע אותו.

ת. פנהסוויץ:
 אם עובדה של אנשים הוא להקר המשיג ילא נחשבים לה
 למעט. אבל אדם מהכרי המודעת הוא בעל המעל
 הניין וראוי מיצד עושים פרו כפונים וראוי הוא יעמיד מידע זה למישהו אחר -
 זאת לא היתה המודעת, אלא המודעת היא אם הוא עצמו העביר במידע הזה.

ג. לירט:
 הכוונה כאן לסוד המודעי שהמלכדת לשני - יומקע
 מהכנסת. זהו נדק שנתנה לבעל המודע. נניח, אם
 מישהו ישב במשרדה מדעית ואשיג מידע - זהו עניין אחר. אבל כאן הכוונה
 למידע על עסקים אחרים, ואם נודיע את זה במסודר אם הבקיה של "המשיג סוד
 מסודר שלא כדין"?

הינו"ר - י. מודעי:
 הביאו לנו במקרה בסעיף 18 את שני הניסוחים -
 הגור של המשרד ואחד שאני הצעתי.

ג. לירג' -

אנחנו עובדים למעוף 19.
גם את הזכויות שלא ידעו זכרונם נזק למישהו אין רשות
לבית-המשפט לקבוע או להחליט בפירוט. אבל יש רשות לקבוע בצו מניעה על המשך
העבודה.

היו"ר - י. מודעי:

מה זה "הרופה לואל" בחקיקה.

ה. פוהנסוביץ:

אם למשל אנשים שאין לשווק את המוצר המסויים
בדרום כדי לא לגרום נזק, והוא עשה זאת בתום
לב מרעה בית-המשפט לצוות עליו שלא למכור באזור מסויים, או רק לייצא.

אלה "הרופה לואל".

היו"ר - י. מודעי:

הכל מסכימים על הפהוק רק האלה "הרופה" אינה
רצויה במוק.

ו. לירג' -

אני מודה שגם אני אינני יודע למה הכוונה.
אנחנו עובדים למעוף (ב).

היו"ר - י. מודעי:

קודם הוא אמר שאם זה פורטם קודם לכן - זה
פורטם אחר. עכשיו הוא בא ואומר שאם אתה טוען
שענה כזו - אתה צריך להוכיח את זה. אני חושב שכאן הכוונה ל"פבליק גולדג'".

י. מודעי:

נניח שאם מאשימים אותי שאני השגתי סידור מסחרי
שלא כדין. אני מודיע לכם שהאגודה פורטם קודם לכן -
על המדינה להוכיח את זה, כי קודם האגודה הוכיחה להפך.

היו"ר - י. מודעי:

הטענה יכולה להיות שאם לקחה ממני את הדרך אין
בזים כשאני אומר לך. איפה זה כוונתו לא די
בזה אני צריך גם להוכיח שפורטם ושקראתי את מעיף 17 ובו נאמר מה שאמר אומר,
אחרת זה שנדרשת כאן גם הוכחה מפוזרים. (ג. לירג' יכול להיות שזה כלל
איננו סוד, כי מי אינו יודע איך מדמיקים רגלים לכשא).

ה. פוהנסוביץ:

קודם כל התביעה צריכה להוכיח שזה לא פורטם
קודם לכן. אם הוא יגיד שהוא שמע על כך באיזה
שמוע מודעון ואגב הטענה גילה את הדברים והוא כמעט בקצוץ החזק בדברים.
אבל הכוונה שהאגודה שדמה לא פורטם קודם לכן. כי שמעש התביעה על מעיף
סוד מסחרי - זה יהיה קשה להבחין מה ולמה לא יהיה כאן הגנה טובה. אבל
זה מקרה הבא לחקל על התביעה להגיד שכל זאת זה לא פורטם קודם לכן.

היו"ר - י. מודעי:

נניח שאיזה שהוא מודען נשא את הדצאתו וגם כאן
הוא עבר ענינה - עד איפה צריך להוכיח, האם

הי"ד - י. מונטני
 המדען עמו עבד, או העמון שפירסם את הדבריו. (ה. פנטובליץ: המחשבה
 היא שלא היה פרסום קודם). בלונדון, הוא לא יצא שום דבר. (נ. לירס: בין
 העל-פה ובין בכתב, או במלאומי אחר). (ה. פנטובליץ: הוא לא השיב
 את הפרסום שלא כדין). אזי, סעיף 19 מתקבל.

הישיבה ננעלה בשעה 12.00.